

X.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Nedlæggelse af Ribe Amtstue og den midlertidige Oppebørselsstue i Kolding.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 15de Februar 1879).

Naar Lovforslaget foreslaar Nedlæggelsen af Ribe Amtstue og Kolding midlertidige Oppebørselsstue, men samtidig at der skal oprettes Amtstue-filialer paa begge Steder, da er Udvalget enig i, ikke at kunne tilraade en saadan Ordning, og det af følgende Grunde.

Lovforslaget henviser i de samme Ledsgende Bemærkninger til Lov af 2den Juli 1870, der bestemmer, at, hvor der er flere Amtsforvalterembeder i een Amtsraadsreds, bliver det ved den først indtrædende Embedsledighed nærmere ved Lov at fastsætte, hvor vidt de ville være at forene til eet Embede, og det er altsaa det Spørgsmaal, som her foreligger til Overveielse, om et af de ledige Embeder kan undværes, og de flere saaledes forenes til eet. Lovforslaget har egentlig selv besvaret dette Spørgsmaal benegtende, idet det vel i Sighed med, hvad der hidtil er skeet, i § 1 fastsætter Nedlæggelsen eller Sammendragningen af Amtstuerne i hver Amtsraadsreds til een Amtstue, men dog derefter i § 2 forordner, at der skal oprettes Amtstuefilialer i hvert Amt i den nedlagte Amtstues eller Oppebørselsstues Sted; og angives Grunden til denne Ordning at være Hensyn til det betydelige territoriale Omraade, den enkelte Amtstue i hvert Amt vilde faae, henholdsvis 55 Kvadratmile i Ribe og 42 Kvadratmile i Veile Amt, saa at der „for Befolkningens Skyld vilde være al Anledning til at oprette Amtstuefilialer i hvert Amt.“ — Men Udvalget formener, at der heri ligger en Anerkjendelse af, at de bestaaende Amtstuer eller Oppebørselsstuer ikke kunne undværes, og at altsaa ingen af dem uden Videre kan nedlægges.

Denne Anerkjendelse, at af de bestaaende Amtstuer eller Oppebørselsstuer i Ribe og Veile Amt ingen vil kunne undværes og saaledes heller ikke nedlægges, uden at noget Andet maatte

træde i Stedet, maa Udvalget aldeles tiltræde, og dette ikke blot paa Grund af Oppebørselernes Styrrelse og de paagjældende Kontis Antal, men navnlig paa Grund af den betydelige territoriale Udstrækning i de nævnte Amter, som i høi Grad vilde besværliggjøre Befolkningens umiddelbare Bepørring med kun een Amtstue i hvert Amt.

Men kunne saaledes Amtstuerne ikke undværes, saa bør de vedlive at bestaa under den nuhavende Form og Ordning. Loven af 2den Juli 1870 har ikke henvist til nogen Mellemtilstand som den, Lovforslaget i Henshold til hidtidig Praxis har valgt, ved at oprette Filialer i de nedlagte Amtstuers Sted. — Førte disse Filialer nu imidlertid til en Tilstand, hvorved der kunde skjønnes opnaaet noget mere Fyldestgjørende end ved den hidtidige, eller nogen Fordel enten for Staten eller for Beboerne, eller nogen Bekvemmelighed for de Sidstnævnte, eller en væsentlig Besparelse for Statskassen eller en Simplifikation i Forretningsførelsen, da skulde Udvalget gjerne slutte sig til Lovforslaget, idet det da vilde være ligegyldigt, om man beholdt Benævnelsen Amtstue eller kaldte den ene Filial. Men Udvalget kan ikke skjønne rettere, end at der ikke blot ikke opnaas Noget af de nævnte Goder, men tværtimod at man derved opgiver en Tilstand, der har viist sig aldeles fyldestgjørende og betryggende, og idet man forlader denne, kommer ind paa en Ordning, der ubetinget staar tilbage for hin, medfører en langt besværligere og mere compliceret Forretningsgang, større eller mindre Ulemper for Befolkningen, og kun opnaar en for Statskassen irrelevant Besparelse, og dette Sidste endda kun ved at normere en Lønning for Filialbestyreren, der staar i et saa fuldstændigt Misforhold til det ham paahvilende Arbejde og Ansvar, og til den store Oppebørsel uden Bidrag til Kontorhold og til